

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 22-07-18

Col·lecta:	137,90
Caixetes ciris	38,59
Caixetes:	8,80
Caixetes Càritas:	45,00
Menjador	180,00

Diumenge 5 d'agost XVIII Durant l'Any

Ex 16, 2-15; Sl 77; Ef 4, 17-24; Jn 6, 24-35

HORARIS DE MISSA

Dissabte, a les 8 del vespre

Diumenge, a les 11 del matí

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a les famílies de Ana Cerezuela Parra, de 87 anys; i a la de Dolores Ramiro Cobos, de 86 anys.

CÀRITAS POBLENOU

Estem en moments de relleus

També s'ha de fer relleu en la persona que porta l'**economia de càritas**: Si sabeu d'algú no estarà de més de fer un cop de mà.

Pensem que la continuïtat dels serveis que presta Càritas també depèn d'aquestes persones que són al darrera i que fan una feina imprescindible. Sense ells no es podria continuar.

L'EVANGELI DIUMENGE

Ser pa

Pot ser bonic, però no és fàcil fer-se pa.

Significa que he de tenir paciència i

mansuetud, com el pa, que es deixa amassar, coure i partir.

Significa que he de ser humil, com el pa, que no figura en la llista de plats exquisits. És allà sempre, per acompanyar.

Significa que he de cultivar la tendresa i la bondat, perquè així és el pa, tendre i bo.

Significa que he de viure sempre en l'amor més gran, capaç de morir per donar vida, com el pa.

Que sàpiga deixar-me coure pel foc de l'estimació i l'Esperit.

(continua de dins)

conti amb tal que et parli de tot cor? Per ser-te franc, no tinc gran cosa a dir-te, no vull pas escalfar-te les orelles amb els meus menuts enuigs. Arribaries a pensar que no faig més que plànyer-me. D'altra banda, tampoc no goso demanar-te res, en efecte, amb quin dret exigir-te el que sigui? I a més, què et podria dir jo que Tu ja no ho sàpigues, Senyor Déu?

N'hi ha ben pocs d'homes d'aquells amb qui t'agradaria tenir una entrevista. N'hi ha algun a qui ni gosaries atansar-te. I amb els primers encara cal vigilar amb el llenguatge tement que no siguin deformades les teves paraules. I és que la gent és capaç del pitjor. Mentre que amb Tu, Senyor, es pot enraonar sense por.

Amb tot, em pregunto... Oi que potser ja és hora que m'aturi? Tota aquesta xerrameca t'ha de fatigar. A més, el teu temps és tan preciós. Això no impedeix que sigui bo, Senyor, obrir-se a Tu quan sentim el nostre cor afeixugat.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

29 de juliol del 2018

Núm. 755

Diumenge XVII Durant l'Any B.

Compartir

Tres lectures plenes de amor, confiança en Déu i que ens criden a l'acció i la fermesa en la Fe.

Nosaltres creiem que el Compartir és aquest missatge que ens volen donar les escriptures d'avui. Hem de compartir amb paciència, esperança i amor. Així donarem vida al projecte de Déu: la construcció d'un món millor on tots som germans, units en un sol cos, en un sol Déu.

Jn 6, 1-15

Les lectures ens parlen de compartir el menjar, però no podem quedar-nos limitats només a aquesta explicació. Hi ha moltes més coses que podem i hem de compartir, com l'amor, la pau, el coneixement, la companya, la felicitat, l'abraçada ...

Hem de tenir en compte que moltes vegades les condicions objectives de la vida ens diuen que no és possible compartir amb algú allò que no tenim gairebé per nosaltres mateixos. Però això no és veritat, perquè és exactament en aquells moments que Déu fa el miracle de la multiplicació i ens ajuda a compartir el poc que tenim, confiant i units en Jesús. Quan ho fem així, segur que tindrem allò que de debò necessitem, ni més ni menys.

EM

FULL INFORMATIU

Lectura del segon llibre dels Reis 2R 4, 42-44

En aquells dies, un home de Baal-Salisà va anar a dur a l'home de Déu, Eliseu, vint pans d'ordi, els primers de la collita, i vi novell. Eliseu digué el seu servidor: “Dóna-ho a tota la comunitat i que mengin”. El servidor li contestà: “com puc donar això a un centenar d'homes?”. Però Eliseu insistí: “Dóna-ho a tota la comunitat i que mengin. Això diu el Senyor: tots en menjaran, i encara en sobrarà”. Ell ho repartí, en menjaran tots i encara en sobrà, tal com el Senyor havia dit.

Salm responsorial, 145 (144) 10-11. 15-18

Que t'enalteixin les teves criatures, / que et beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del teu regne / i parlin de la teva potència.

Tothom té els ulls en Tu, mirant esperançat, / i al seu temps Tu els dones l'aliment. / Tant bon punt obres la mà, / sacies de bon grat tots els vivents.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invocuen, / dels qui l'invocuen amb sinceritat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes Ef 4, 1-6

Germans, jo, pres per causa el Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer al unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com també és una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 6. 1-15

En aquell temps, Jesús se n'anà a l'altra riba del llac de Galilea, el llac de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els deixebles. S'acostava la Pasqua, la festa dels jueus. Jesús alçà els ulls, veié la gentada que anava arribant i preguntà a Felip: “On comprarem pa perquè puguin menjar tots?”. Ho preguntà per veure què hi deia Felip. Jesús sabia què volia fer. Felip li respongué: “Necessitaríem molts diners per poder donar només un tros de pa a cadascun”. Uns dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, diu a Jesús: “Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però, què és això per a tanta gent?” Jesús digué que fessin seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba, i s'hi assegueren. Eren uns cinc mil homes. Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre tota la gent asseguda. El mateix va fer amb els peixos. I en repartia tant com en volien. Quan tothom quedà satisfet, digué als deixebles: “Recolliu el que ha sobrat, que

no es faci malbé”. Ho recolliren i, de les sobres d'aquells cinc pans d'ordi n'ompliren dotze coves.

Quan la gent s'adonà del prodigi que Jesús havia fet, començà a dir: “Segur que aquest home és el Profeta que ha de venir al món”. Jesús, sabent que anaven a apoderar-se d'ell per fer-lo rei, es retirà tot sol a la muntanya.

Salmo responsorial: 144, 10-11.15-18

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas.

Los ojos de todos te están aguardando, / tú les das la comida a su tiempo; / abres tú la mano, / y sacias de favores a todo viviente.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente.

Pregària d'un pobre diable

(Janusz Korczak, Bloc Catalunya Franciscana)

Senyor Déu nostre, faig el que puc. I com que puc poc, faig poc, però sempre conscienciosament, prou que ho saps. Tothom no pot ser pas un gran talent, cadascú s'ha d'espavilar segons els seus recursos. Jo m'espavilo com puc, Senyor. L'important per a mi és obrar bé, ésser útil als altres sense fer mal a ningú. Penso que si cadascú complís el seu deure, Tu n'estaries ben content, Senyor Déu. Com que jo no dono gran cosa a la humanitat, tampoc no n'exigeixo pas molta.

De vegades ve que em sento gelós, però em dic de seguida: “Què doncs, voldries canviar de lloc? Ja saps el que passa dins l'ànima de ton germà?” Crec en efecte que no existeix un home que acceptés de veritat d'ocupar el lloc d'un altre.

Un acaba per acostumar-se a si mateix. Sí que, quan estic de mala sort, arribo a estar ben encès. I què? Tu que perdones els més grans pecadors, bé voldràs perdonar-me a mi.

En efecte, els meus pecats no són gaire grans, com tampoc no ho són les meves virtuts, d'altra banda. Si mai m'arriba al cap un pensament tort, mai no busco de fer patir un germà. L'important és ser just, així ho crec.

Que quedi entre nosaltres, si l'home tingués més plaers i menys problemes en la vida, volem dir que seria millor? Encara que... si aquesta és de debò la teva santa voluntat, deu ser que no hi ha cap solució millor.

No sé pas si la meva pregària et cau bé, però oi que és indiferent allò que l'home et

(continua al darrera)